

Mireia c. Saladrigues

Rotacions

03.07.13 > 27.09.13

Inauguració + Spoken Word d'Eloy Fernández Porta¹: dimecres 3 de juliol, 20 h.

La segona exposició individual de **Mireia c. Saladrigues a àngels barcelona** es divideix en dos moments diferents. Durant els mesos de juliol i setembre, es mostraran respectivament dues propostes que es refereixen a dos diferents i concrets temps d'aquest caminar vinculat a l'experiència artística: el del **recorregut** i el de la **sortida**.

Per a **recorregut**, i com és habitual en el seu treball, l'artista ens planteja una situació inversemblant, deixant de costat l'estructura expositiva usual.

I és que el plàstic de bombolles, aquest que normalment s'usa per a embolicar les obres per al seu transport, cobreix ara completament el sòl de les sales d'exposició de la galeria. Podríem fins i tot arribar a pensar que l'espai està en reparacions o que es protegeix el paviment per després cobrir-lo amb un altre material, com normalment es fa amb les restes arqueològiques que es queden per un temps enterrades.

Però en aquest cas, no és tant l'ús convencional del film alveolar el que li interessa a l'artista, com l'activació de les seves qualitats físiques: el fet que les càpsules d'aire exploten en rebre certa pressió. Res que ja no coneguem. Més d'una vegada haurem tingut un tros d'aquest plàstic a les mans i l'haurem fet esclatar per diversió i plaer, gairebé sense poder deixar de fer-ho.

Però una altra cosa ben diferent és que cobreixi el terra d'un lloc al que hi tens intenció d'entrar. I veure's conduït a una certa i inevitable participació sense cap més opció que la de produir soroll al caminar-hi, delatant la teva presència i deixant el rastre sonor de la teva circulació.

Potser no et venia de gust que la teva visita fos advertida d'aquesta manera o, tot al contrari, t'has animat a explorar i esclatar més i més bombolles, passant per llocs que d'altres encara no han trepitjat, variant l'habitual recorregut per l'espai, alterant la forma amb la que normalment hi caminaries.

I des del propi caminar –el mínim gest físic necessari per a visitar una exposició–, la Mireia ens condueix subtilment a fer un reconeixement físic del lloc, on la nostra condició d'espectadors ens converteix en involuntaris performers o emissors de sorolls. Aquest gir es podria arribar a llegir com una voluntat d'incorporar el visitant a l'exposició, però res més lluny de fer-ho en una clau participativa com fent pressió en les relacions convencionals entre la producció i el consum artístic. I així, fent de la passa de l'espectador quelcom productiu, es contempla al públic com a força motriu d'una fàbrica desbordada i intangible, des de la qual no solament la mirada és treball, sinó també el recorregut i la circulació, les entrades i sortides.

I qui millor que Eloy Fernández Porta per així, amb un spoken word a la inauguració, parlar-nos dels mecanismes d'estandardització de comportaments i emocions per part de les dinàmiques de poder d'aquests turbulents temps del capital?

Caldrà esperar al 5 de setembre –a la segona part de la proposta– per a deixar aquesta exposició. I és que la **sortida** d'una galeria, centre d'art o museu és també la sortida de la fàbrica. Aquesta que, més enllà de les seves portes, ha abarcat els espais que habitem i que es multiplica en diversos temps i fluxos, així com actes i **rotacions**.

Mireia c. Saladrigues (Terrassa 1978) ha centrat la seva pràctica artística en l'estudi del públic, les vies de recepció i les condicions a les quals s'exposa l'espectador, entrant de ple en la recerca sobre la institució com a espai de producció social i econòmic i el reflex de la societat de control en l'estructura artística. Recentment ha realitzat mostres individuals en el Museu Joan Abelló, la Galeria Àngels Barcelona, el Espai 13 de la Fundació Joan Miró, el Espai Cultural Caja Madrid (Barcelona) i el Espai Guinovart (Agramunt). El seu treball s'ha vist en ARTIUM, La Capella, Centri d'Art la Panera, Videonale.13, Loop, Museu Nacional de Fotografia de Copenhaguen, DIA Art Foundation, Capella de Sant Roc, Homesession, Espai Dos de la Sala Muncunill, Sala d'Art Jove, Museu d'Art de Pori i Kiasma, Museu d'Art Contemporani d'Hèlsinki. Ha participat en el projecte Creadors En Residència, BaumannLab, així com algunes iniciatives editorials. És artista resident en Hangar i investigadora al programa internacional de doctorat de l'Acadèmia de Belles arts d'Hèlsinki.

¹ Eloy Fernández Porta (Barcelona 1974) és assagista i escriptor, Premio Anagrama en 2010 i Premio Ciutat de Barcelona d'Assaig 2012. És autor de llibres com: *Los minutos de la basura*, *Caras B*, *Afterpop*. *La literatura de la implosión mediática*, *Homo Sampler*. *Tiempo y Consumo en la Era Afterpop* y *€@O\$. La superproducción de los Afectos*. I és també professor de Nous Àmbits Literaris en la Universitat Pompeu Fabra, col·labora en Cultura/s.